

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Національної академії

внутрішніх справ

доктор юридичних наук, професор

Руслан СЕРБИН

13.05.2025 р.

ВИСНОВОК

Національної академії внутрішніх справ про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Веклича Євгена Григоровича «Адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України» поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Національної академії внутрішніх справ 28 вересня 2021 року, протокол № 18

ВИТЯГ

з протоколу розширеного засідання кафедри адміністративного права та процесу від 08 травня 2025 року

Присутні:

кафедра адміністративного права та процесу: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Пастух І.Д. (головуючий); професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Доценко О.С. (науковий керівник); доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Лукашенко А.А.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Плугатир М.В. (рецензент); професор кафедри, доктор політичних наук, професор Співак М.В.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Мартиненко Д.Б.

кафедра поліцейської діяльності: завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, професор Братель С.Г. (рецензент), професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Золотарьова Н.І., професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Куліков В.А.; викладач кафедри, кандидат юридичних наук Капітонова Н.В.;

кафедра адміністративно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Стрельченко О.Г.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Бухтіярова І.Г.;

відділ організації наукової діяльності: старший науковий співробітник, кандидат юридичних наук Бондар С.В.

Були присутні 4 докторів наук та 8 кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження аспіранта заочної форми навчання кафедри адміністративного права та процесу Національної академії внутрішніх справ Веклича Євгена Григоровича «Адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», щодо її рекомендації для попереднього розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді.

Слухали:

Аспіранта Веклича Євгена Григоровича про результати дисертаційного дослідження. У доповіді було обґрунтовано насамперед актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначено мету, завдання, предмет, об'єкт та методи дослідження, здобувачем доведено до присутніх структуру роботи та основні її положення, сформульовано та обґрунтовано наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Актуальність дослідження обумовлюється тим, що правоохоронна діяльність є складовою державної політики, що реалізується уповноваженими органами державного управління через застосування запобіжних, примусових, юридичних, силових та інших заходів впливу на охоронювані суспільні відносини. У свою чергу, правове регулювання виступає як владний вплив на суспільні відносини, що реалізується державою через всі юридичні засоби з метою їх закріплення, упорядкування, розвитку та охорони.

Глибинні перетворення в Україні на шляху формування правової держави, охоплюють усі сфери суспільства та вимагають удосконалення діяльності органів державної влади, включаючи органи сектору безпеки й НПУ як їх структурної складової, з акцентом на виконання адміністративних функцій. НПУ, виконує широкий спектр завдань, спрямованих на забезпечення особистої безпеки громадян, захист їхніх прав і свобод, запобігання, виявлення та припинення кримінальних правопорушень, охорону публічного порядку та забезпечення публічної безпеки. Більшість цих завдань реалізується в процесі застосування інформаційних технологій при прийнятті управлінських рішень, що дозволяє не тільки проводити поглиблені, диференційовані, багатоваріантні розрахунки окремих економічних, соціальних, фінансових та інших показників, але й удосконалювати методичний апарат планування діяльності органів і підрозділів НПУ.

СЦ є важливим інструментом для організації інформаційно-аналітичної підтримки управлінських процесів. Стандартний цикл управління включає моніторинг стану об'єкта, оповіщення, аналіз та обробку інформації про стан об'єкта, прогнозування розвитку ситуації, математичне моделювання, постановку завдань, взаємодію з іншими елементами сектору безпеки та оборони, координацію дій сил і засобів, інформування керівництва, підготовку

інформаційно-аналітичних, звітних документів та оцінку результатів. Виходячи з наведеного, СЦ НПУ повинні розглядатися як одна з ключових технологічних основ сучасного стратегічного управління в системі НПУ. Вони можуть бути представлені у вигляді організаційно-технічних комплексів, що базуються на інформаційному та програмному забезпеченні, яке забезпечує підтримку управлінських рішень на основі комплексного моніторингу оперативної обстановки та аналізу впливу на рівень публічної безпеки. Технологічні інструменти, які використовуються у рамках діяльності СЦ НПУ, створюють умови для ефективної роботи аналітичних та експертних підрозділів, що дозволяє їм безпосередньо впливати на прийняття управлінських рішень стратегічного рівня. Це досягається за рахунок оперативного інформування керівництва Національної поліції про поточну ситуацію, а також прогнозування розвитку оперативної обстановки з урахуванням наявних загроз та тенденцій. Ураховуючи високу ефективність, гнучкість та швидкість ухвалення рішень, СЦ НПУ доцільно інтегрувати як складову частину автоматизованої інформаційно-аналітичної системи «Безпечне місто», яка сприятиме формуванню єдиного інформаційного простору для забезпечення публічної безпеки, оптимізації реагування на загрози та підвищенню рівня координації між усіма суб'єктами, залученими до превентивної та правоохоронної діяльності.

Такі ключові пріоритети посилилися збройною агресією РФ проти України (2014 р.) та повномасштабною війною (2022 р.) зумовлюючи суттєве ускладнення криміногенної ситуації. Крім того, ракетні обстріли об'єктів цивільної інфраструктури, напади на населення та активні бойові дії на значній території держави призвели до фіксації значної кількості злочинів проти основ національної безпеки, а також миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку. В умовах, коли одним із стратегічних пріоритетів для країни залишається боротьба зі злочинністю, криміногенні реалії вимагають ефективного механізму реагування з боку держави. Відтак, діяльність СЦ НПУ набуває особливого значення й спрямоване на виконання завдань, які стоять не тільки перед правоохоронними органами, але й країною в умовах реальної війни та воєнного стану.

Теоретичну основу дослідження становлять здобутки учених-представників адміністративно-правової науки й державного управління, які присвятили свої наукові доробки правоохоронній діяльності.

Окремі проблеми адміністративно-правового регулювання діяльності органів публічної адміністрації в частині оперативного реагування на правопорушення та організаційно-аналітичного забезпечення протидії злочинності були предметом наукових напрацювань С. В. Васюк, І. О. Васильєва, В. В. Вітвіцького, О. В. Винника, В. Л. Грохольського, А. В. Дашковської, Р. В. Дмитрика, І. Д. Пастуха, В. П. Петкова, О. Ф. Сальнікової, О. М. Соловей, Д. Б. Ступак, О. С. Форостяна та ін.

Водночас, не применшуючи здобутки вказаних учених, слід констатувати, що в більшості наукових праць питання реалізації адміністративно-правового статусу розглянуто поверхнево або в розрізі окремих його аспектів.

Незважаючи на значний науковий доробок, комплексно адміністративно-правові засади організації діяльності СЦ НПУ у суттєво оновленій системі правоохоронних органів не розглядалися. Невизначеними у науковому плані залишаються роль, місце і засоби таких центрів у сфері діяльності поліції. Окреслені обставини зумовили обрання такої теми дослідження.

Мета і завдання дослідження. Метою роботи є отримання нових результатів у вигляді наукових висновків щодо адміністративно-правових засад організації діяльності СЦ НПУ з обґрунтуванням на основі проведеного дослідження найбільш ефективних шляхів удосконалення з урахуванням процесів реформування, національних правових традицій та позитивного іноземного досвіду.

Для досягнення зазначеної мети необхідно вирішити такі завдання:

- визначити етапи становлення й розвитку СЦ НПУ;
- розкрити адміністративно-правовий статус СЦ НПУ;
- встановити особливості нормативно-правового забезпечення організації діяльності СЦ НПУ;
- розглянути організаційно-правову діяльність СЦ НПУ;
- з'ясувати особливості діяльності СЦ НПУ при особливих правових режимах;
- систематизувати повноваження працівників СЦ НПУ;
- сформулювати концептуальне бачення шляхів підвищення взаємодії СЦ НПУ з іншими суб'єктами публічної адміністрації;
- узагальнити іноземний досвід функціонування СЦ та розробити пропозиції щодо його використання у практиці діяльності НПУ;
- запропонувати шляхи удосконалення організації діяльності СЦ НПУ.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини у діяльності НПУ щодо протидії злочинності.

Предметом дослідження є – адміністративно-правові засади організації діяльності СЦ НПУ.

Методологічну основу дослідження складають загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання, застосування яких визначається метою та завданнями наукового пошуку, об'єктом та предметом дослідження.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що в дисертаційній роботі вперше в Україні визначено адміністративно-правові засади організації діяльності СЦ НПУ, з урахуванням особливих порядків правового регулювання, поліцейської практики та умов воєнного стану. Сукупність висновків і рекомендацій мають важливе значення для забезпечення максимальної оперативності й результативності роботи у правоохоронній сфері.

вперше:

- визначено адміністративно-правовий статус СЦ НПУ як систему нормативно закріплених цільових, організаційних та компетенційних елементів, спрямованих на реалізацію поліцейських повноважень щодо охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку шляхом збирання, аналізу та узагальнення інформації про

кримінальні, адміністративні правопорушення, терористичні акти та інші події, а також забезпечення управління силами і засобами поліції в разі ускладнення оперативної обстановки, виникнення надзвичайних ситуацій або воєнного стану;

– обґрунтована необхідність правового закріплення функції оперативного реагування у Положенні про Ситуаційний центр Національної поліції України (2016 р.) як однієї з цілей діяльності СЦ НПУ, спрямованої на підвищення ефективності діяльності поліції в умовах жорсткого дефіциту часу та ресурсів, збройних ризиків, з метою реагування на надзвичайні події та прийняття невідкладних управлінських рішень у тому числі й в умовах воєнного стану ;

– запропонований системно-функціональний підхід до практичної реалізації форм та методів діяльності СЦ НПУ при особливих правових режимах (надзвичайний, воєнний) – аналітичний моніторинг оперативної обстановки з прогнозуванням, збиранням, узагальненням та аналізом отриманої інформації, з подальшим плануванням та забезпеченням діяльності керівництва НПУ, органів і підрозділів НПУ, державних органів сектору безпеки і оборони України;

– розроблений алгоритм діяльності СЦ НПУ за умов правового режиму воєнного стану: оперативна обстановка (доба, місяць, квартал, півроку, рік) – аналітичне супроводження оперативної обстановки – аналіз ризиків – оперативний аналіз – аналіз наслідків – прийняття управлінських рішень й з доповненням розділу II «Режим та форми діяльності СЦ поліції» Положення про Ситуаційний центр Національної поліції України (наказ Національної поліції України від 30.06.2016 р. № 545) таким режимом;

– науково доведено доцільність упровадження та реалізацію безпекової ініціативи у проєкті запропонованої національної концепції «Безпечна громада», на основі якого окреслені перспективні шляхи розвитку СЦ НПУ, зокрема упровадження можливостей кримінального аналізу з використанням аналітичних технологій («штучний інтелект»; OSINT, One Login, FACE Recognition, Internet of Things Technologies, VideoAnalytics та ін.) як потужного інструменту збору, аналізу та використання відкритої інформації з різних джерел;

удосконалено:

– теоретичні положення щодо розуміння складових адміністративно-правового статусу СЦ НПУ: цільовий блок (мета та принципи діяльності СЦ НПУ; завдання, функції); організаційний блок (організаційна структура центру; розподіл повноважень; реалізація цільових елементів в поточному (плановому) та надзвичайному (позаплановому) режимах; внутрішня та зовнішня взаємодія); компетенційний блок (права та обов’язки центру, працівників);

– розподіл функцій СЦ НПУ на основні (аналізу, обліку, прогнозування, планування, контролю, координаційна, організаційна, які визначають організаційно-правову діяльність СЦ НПУ, їх призначення в системі НПУ); спеціальні (добір та розстановка кадрів; прийняття оперативних рішень; прогнозування кризових ситуацій, ускладнень оперативної обстановки, планування дій по їх вирішенню; оперативне реагування на зміну обстановки та

ін.); забезпечувальні (фінансове, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення);

- систематизацію нормативно-закріплених завдань СЦ НПУ на аналітичні, координаційні, інформаційні, оперативно-забезпечувальні, запобіжні, які визначають функціональну спрямованість діяльності;

- зміст компетенційного блоку СЦ НПУ: 1) наділені певними правами, що дозволяє сприяти забезпеченню охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; 2) закріплені обов'язки дозволяють державі вимагати виконання поставлених перед таким суб'єктом публічної адміністрації;

дістало подальший розвиток:

- основні етапи розвитку СЦ НПУ: радянський (1922–1990 рр.) – реорганізовано кадрову систему, створено штабні підрозділи з функціями карально-репресивного характеру, які включали контроль, інспектування, планування роботи органу внутрішніх справ; «незалежний» (1991–2015 рр.) – створення та розвиток штабних підрозділів МВС України з наділенням персоніфікованих завдань, функцій, прав та обов'язків, започаткування аналітичної роботи та інформаційного забезпечення діяльності підрозділів по боротьбі зі злочинністю; «сучасний» (з 2016 р. по т.ч) – створення СЦ НПУ для збирання, аналізу та узагальнення криміногенної інформації, забезпечення координації та управління силами і засобами поліції в разі ускладнення оперативної обстановки або виникнення надзвичайних ситуацій;

- критичне осмислення нормативно-правового забезпечення організації діяльності СЦ НПУ, яке носить відомчий, підзаконний характер, що є однією з характерних відмінностей механізму адміністративно-правового регулювання;

- наукове обґрунтування наділення регіональних СЦ НПУ завданнями кримінального моніторингу регіонів країни, який включатиме збір, обробку, моделювання та прогнозування криміногенної ситуацій, що дозволить підвищити ефективність управлінської діяльності, удосконалити інформаційно-аналітичне забезпечення, організувати діяльність територіальних підрозділів НПУ, з ефективним прийняттям управлінських рішень (у тому числі й за особливих умов) та використанням поліцейського персоналу із можливим залученням інших інституцій сектору безпеки і оборони, громадськості;

- концептуальне бачення правового забезпечення співпраці СЦ НПУ з іншими органами та підрозділами поліції, суб'єктами публічної адміністрації в Інструкції з організації взаємодії Ситуаційного центру Національної поліції України з іншими органами і підрозділами, в якій першочергово визначити стратегічну, досудову, внутрішню та зовнішню інформаційно-аналітичні форми взаємодії з виокремленням оперативних задач на кожній з них.

Основні наукові результати дисертації викладені у шести наукових публікаціях, серед яких чотири статті – у виданнях, що включені МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, а також у двох тезах, що опубліковані у збірниках матеріалів науково-практичної конференції та семінарі.

Після закінчення доповіді здобувачу присутніми були поставлені наступні питання:

Пастух І.Д.: Що ви розумієте під ситуаційними центрами Національної поліції України?

Відповідь: Дякую за запитання. СЦ НПУ – це система підрозділів центрального органу управління поліції, створена для взаємодії та організації роботи, координації та узгодження їхніх дій щодо охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку шляхом збирання, аналізу та узагальнення інформації про кримінальні, адміністративні правопорушення, терористичні акти та інші події, а також забезпечення управління силами і засобами поліції в разі ускладнення оперативної обстановки, виникнення надзвичайних ситуацій або воєнного стану.

Бухтіярова І.Г.: Підрозділ 3.1. у вас присвячений вивченню іноземного досвіду адміністративно-правового регулювання Ситуаційних центрів та його імплементація в Україні. Що можемо корисного ми собі імплементувати?

Відповідь: Дякую за запитання. У країнах ЄС завдання щодо протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку зміщується акцент в бік попередження злочинності, при якому спеціальну роль відіграють ситуативні центри з функціями моніторингу (інформаційно-аналітичне забезпечення) та програмування злочинності.

Значний вплив на діяльність СЦ щодо попередження злочинності в іноземних країнах відіграє процес прийняття стратегій або формування превентивних програм з протидії злочинності (Латвія, Естонія, Фінляндія, Чехія), а СЦ як організаційно-технічний підрозділ допомагає прийняттю стратегічних управлінських рішень та здійснює їх підтримку на оперативному рівні з обов'язковими виконанням. Такий підхід сприяє максималізації процесу координації у боротьбі зі злочинністю, проте водночас не забезпечує повною мірою можливості для різноманітності заходів впливу, які можуть бути застосовані місцевими органами влади. Водночас, в країнах, в яких забезпечується протидія злочинності на федеральному/регіональному/місцевому рівнях (Німеччина, Франція, Англія) здійснюється моделювання дій правоохоронних органів з урахуванням тенденцій злочинності на визначеній території. Прийняттю управлінських рішень за окремими напрямками протидії злочинності на національному рівні обумовлено виконанням рішень та рекомендації міжнародних інституцій, що є характерним і для України.

Аналіз іноземного досвіду засвідчив, що імплементаційними перспективами для СЦ НПУ є створення інформаційно-аналітичної системи комплексного моніторингу за територіальним принципом (регіону/області/району), що дозволить підвищити ефективність управлінської діяльності, удосконалити інформаційно-аналітичне забезпечення, організувати діяльність територіального підрозділу НПУ, з ефективним прийняттям управлінських рішень, у тому числі й за особливих умов, та використанням

поліцейського персоналу із можливим залученням інших інституцій сектору безпеки і оборони, громадськості.

Братель С.Г. Що ви розумієте під взаємодією СЦ НПУ з іншими органами та підрозділами поліції?

Відповідь: Дякую за запитання. Взаємодія СЦ НПУ з іншими органами та підрозділами поліції – це побудований на адміністративно-правових засадах узгоджений, взаємний обмін інформацією спрямований на виконання завдань НПУ, який здійснюється при безумовному дотриманні вимог законодавства з урахуванням оперативної обстановки за різних правових режимів.

Стрельченко О.Г.: Що становить емпіричну базу Вашого дослідження?

Відповідь: Дякую за запитання. Емпіричну базу дослідження становлять статистичні дані щодо діяльності суб'єктів публічної адміністрації щодо забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; результати анкетування 234 респондентів, правова публіцистика.

Головуючий: Є ще запитання? Немає. Переходимо до обговорення дисертації. Слово надається науковому керівнику.

Науковий керівник, доктор юридичних наук, професор Доценко О.С., який зазначив, що підготовлена Векличем Є. Г. дисертація на тему «Адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України» є результатом наполегливої науково-теоретичної діяльності та практичної діяльності аспіранта.

Основні результати дисертаційного дослідження викладено у чотирьох статтях, які опубліковано в наукових фахових виданнях України, двох тезах наукових повідомлень на науково-практичних конференціях.

Євген Григорович має достатній загальний рівень розвитку, професійно грамотно володіє інструментарієм дослідження, а також він очолював Управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування ГУ НП в Черкаській області і організовував роботу ситуаційного центру щодо забезпечення публічної безпеки та порядку в м. Умані.

Індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план Євген Григорович виконав повному обсязі.

Зміст дисертації відповідає заявленій дисертантом науковій спеціальності. Дисертація є самостійною, завершеною роботою. Дослідження викладено зрозумілою, юридично і літературно грамотною мовою. Оформлення дисертації відповідає встановленим МОН України вимогам.

Загалом дисертація відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а її автор - Веклич Євген Григорович - заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Вважаю, що дисертаційну роботу можна представити до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Після цього було надано слово **рецензентам** роботи:

Кандидат юридичних наук, професор Братель С.Г. підкреслив, що виконане Векличем Є.Г. дисертаційне дослідження виконано якісно та на високому науковому рівні.

Основні результати досліджень автором достатньою мірою обґрунтовані. Їх наукова достовірність не викликає сумнівів, оскільки вони отримані в результаті аналітичної роботи. Позитивним моментом роботи є вміння автора обґрунтовувати власну думку, проводити наукову дискусію із вченими, послідовно, логічно та системно викладати матеріал.

У дисертації, на основі комплексного аналізу наукових напрацювань вітчизняних учених у галузі адміністративного права, національного законодавства, правоохоронної практики та іноземного досвіду, визначено адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України, з урахуванням особливих порядків правового регулювання та умов воєнного стану.

Також науково доведено доцільність створення регіональних Ситуаційних центрів Національної поліції України із завданням кримінального моніторингу регіонів країни, який включатиме збір, обробку, моделювання та прогнозування криміногенної ситуацій, що дозволить підвищити ефективність управлінської діяльності, удосконалити інформаційно-аналітичне забезпечення, організувати діяльність територіальних підрозділів Національної поліції України, з ефективним прийняттям управлінських рішень (у тому числі й за особливих умов) та використанням поліцейського персоналу із можливим залученням інших інституцій сектору безпеки і оборони, громадськості.

Для досягнення вказаних завдань автор логічно побудував структуру роботи та окреслив завдання дослідження, також вдалим є вибір низки загальнонаукових та спеціально-правових методів пізнання, застосування яких визначались об'єктом та предметом дослідження.

Відтак, автором здійснено значний обсяг роботи. У дослідженні вдало, послідовно та логічно викладено і розкрито головні питання, зазначені у змісті. Все це дає підстави вважати, що мета дослідження досягнута, а його завдання реалізовані. Все вищенаведене свідчить про те, що кваліфікаційна наукова праця є завершеною, виконаною самостійно та відповідає вимогам, які висуваються для подібного виду робіт.

Все вищенаведене свідчить про те, що дисертаційне дослідження є завершеним, виконане самостійно та відповідає вимогам, які висуваються для подібного виду наукових праць.

В цілому, як свідчить зміст роботи, до захисту подано завершене наукове дослідження, яке містить низку наукових положень, що у своїй сукупності роблять значний внесок у наукову теорію та правозастосовну діяльність. Загальна оцінка роботи є позитивною, дисертація може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент Плугатир М.В. зазначив, що актуальність дисертаційної роботи Веклича Є.Г. не викликає сумнівів.

Дійсно, слід констатувати, що в більшості наукових праць питання реалізації адміністративно-правового статусу розглянуто поверхнево або в розрізі окремих його аспектів. Незважаючи на значний науковий доробок, комплексно адміністративно-правові засади організації діяльності СЦ НПУ у суттєво оновленій системі правоохоронних органів не розглядалися. Невизначеними у науковому плані залишаються роль, місце і засоби таких ситуаційних центрів у сфері діяльності поліції. Окреслені обставини зумовили обрання такої теми дослідження.

Метою роботи є отримання нових результатів у вигляді наукових висновків щодо адміністративно-правових засад організації діяльності СЦ НПУ з обґрунтуванням на основі проведеного дослідження найбільш ефективних шляхів удосконалення з урахуванням процесів реформування, національних правових традицій та позитивного іноземного досвіду.

Для досягнення зазначеної мети автор поставив перед собою вирішити такі завдання: визначити етапи становлення й розвитку СЦ НПУ; розкрити адміністративно-правовий статус СЦ НПУ; встановити особливості нормативно-правового забезпечення організації діяльності СЦ НПУ; розглянути організаційно-правову діяльність СЦ НПУ; з'ясувати особливості діяльності СЦ НПУ при особливих правових режимах; систематизувати повноваження працівників СЦ НПУ; сформулювати концептуальне бачення шляхів підвищення взаємодії СЦ НПУ з іншими суб'єктами публічної адміністрації; узагальнити іноземний досвід функціонування СЦ та розробити пропозиції щодо його використання у практиці діяльності НПУ; запропонувати шляхи удосконалення організації діяльності СЦ НПУ.

Проведений аналіз кваліфікаційної наукової праці дозволяє стверджувати, що в результаті проведеного дослідження автор досягнув визначеної мети та вирішив поставлені завдання. При цьому сформульовані висновки та пропозиції є достатньо аргументовані та оригінальні, відповідають вимогам сьогодення та можуть бути застосовані на практиці.

Слід зазначити, що дисертація Веклича Євгена Григоровича «Адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України», виконана на високому рівні та відповідає вимогам МОН України, що ставляться до дисертацій та може бути рекомендована до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

доктор юридичних наук, професор Пастух І.Д.; кандидат юридичних наук, доцент Лукашенко А.А.; кандидат юридичних наук, доцент Плугатир М.В.; доктор політичних наук, професор Співак М.В.; кандидат юридичних наук, доцент Мартиненко Д.Б., кандидат юридичних наук, професор Братель С.Г., доктор юридичних наук, професор Золотарьова Н.І., кандидат юридичних наук, доцент Куліков В.А.

Веклич Євген Григорович висловив виступаючим та всім присутнім подяку за позитивну оцінку його дисертаційного дослідження, за висловлені побажання та професійні поради, що сприяли вдосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи та корекції її подальших науково-дослідних планів.

На основі результатів обговорення присутні на засіданні вирішили запропонувати такий:

ВИСНОВОК
щодо дисертації Веклича Євгена Григоровича
«Адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних
центрів Національної поліції України»

Дисертація Веклича Євгена Григоровича «Адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України», яка подана на здобуття доктора філософії за спеціальністю 081 – Право, є цілісною, завершеною науковою працею.

Обґрунтування вибору теми дослідження. Правоохоронна діяльність є складовою державної політики, що реалізується уповноваженими органами державного управління через застосування запобіжних, примусових, юридичних, силових та інших заходів впливу на охоронювані суспільні відносини. У свою чергу, правове регулювання виступає як владний вплив на суспільні відносини, що реалізується державою через всі юридичні засоби з метою їх закріплення, упорядкування, розвитку та охорони.

Глибинні перетворення в Україні на шляху формування правової держави, охоплюють усі сфери суспільства та вимагають удосконалення діяльності органів державної влади, включаючи органи сектору безпеки й НПУ як їх структурної складової, з акцентом на виконання адміністративних функцій. НПУ, виконує широкий спектр завдань, спрямованих на забезпечення особистої безпеки громадян, захист їхніх прав і свобод, запобігання, виявлення та припинення кримінальних правопорушень, охорону публічного порядку та забезпечення публічної безпеки. Більшість цих завдань реалізується в процесі застосування інформаційних технологій при прийнятті управлінських рішень, що дозволяє не тільки проводити поглиблені, диференційовані, багатоваріантні розрахунки окремих економічних, соціальних, фінансових та інших показників, але й удосконалювати методичний апарат планування діяльності органів і підрозділів НПУ.

СЦ є важливим інструментом для організації інформаційно-аналітичної підтримки управлінських процесів. Стандартний цикл управління включає моніторинг стану об'єкта, оповіщення, аналіз та обробку інформації про стан об'єкта, прогнозування розвитку ситуації, математичне моделювання, постановку завдань, взаємодію з іншими елементами сектору безпеки та оборони, координацію дій сил і засобів, інформування керівництва, підготовку інформаційно-аналітичних, звітних документів та оцінку результатів. Виходячи з наведеного, СЦ НПУ повинні розглядатися як одна з ключових технологічних основ сучасного стратегічного управління в системі НПУ. Вони можуть бути

представлені у вигляді організаційно-технічних комплексів, що базуються на інформаційному та програмному забезпеченні, яке забезпечує підтримку управлінських рішень на основі комплексного моніторингу оперативної обстановки та аналізу впливу на рівень публічної безпеки. Технологічні інструменти, які використовуються у рамках діяльності СЦ НПУ, створюють умови для ефективної роботи аналітичних та експертних підрозділів, що дозволяє їм безпосередньо впливати на прийняття управлінських рішень стратегічного рівня. Це досягається за рахунок оперативного інформування керівництва Національної поліції про поточну ситуацію, а також прогнозування розвитку оперативної обстановки з урахуванням наявних загроз та тенденцій. Ураховуючи високу ефективність, гнучкість та швидкість ухвалення рішень, СЦ НПУ доцільно інтегрувати як складову частину автоматизованої інформаційно-аналітичної системи «Безпечне місто», яка сприятиме формуванню єдиного інформаційного простору для забезпечення публічної безпеки, оптимізації реагування на загрози та підвищенню рівня координації між усіма суб'єктами, залученими до превентивної та правоохоронної діяльності.

Такі ключові пріоритети посилилися збройною агресією РФ проти України (2014 р.) та повномасштабною війною (2022 р.) зумовлюючи суттєве ускладнення криміногенної ситуації. Крім того, ракетні обстріли об'єктів цивільної інфраструктури, напади на населення та активні бойові дії на значній території держави призвели до фіксації значної кількості злочинів проти основ національної безпеки, а також миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку. В умовах, коли одним із стратегічних пріоритетів для країни залишається боротьба зі злочинністю, криміногенні реалії вимагають ефективного механізму реагування з боку держави. Відтак, діяльність СЦ НПУ набуває особливого значення й спрямоване на виконання завдань, які стоять не тільки перед правоохоронними органами, але й країною в умовах реальної війни та воєнного стану.

Теоретичну основу дослідження становлять здобутки учених-представників адміністративно-правової науки й державного управління, які присвятили свої наукові доробки правоохоронній діяльності, зокрема: В. Б. Авер'янов, С. М. Алфьоров, М. І. Ануфрієв, Г. В. Атаманчук, О. М. Бандурка, В. О. Басс, Д. М. Бахрах, Ю. П. Битяк, С. Г. Братель, А. С. Васильєв, В. В. Галунько, І. П. Голосніченко, С. М. Гусаров, С. Ф. Денисюк, О. С. Доценко, О. Ю. Дрозд, В. О. Заросило, Д. П. Калаянов, Т. О. Коломоєць, В. К. Колпаков, А. Т. Комзюк, О. В. Кузьменко, М. В. Лошицький, О. М. Музичук, О. В. Негодченко, О. І. Остапенко, В. М. Плішкін, А. М. Подоляка, О. П. Рябченко, О. Ю. Салманова, Р. А. Сербин, Є. В. Сергієнко, О. Ю. Синявська, Є. Ю. Соболев, В. В. Сокурєнко, В. В. Чумак, К. В. Шкарупа, О. С. Юнін, Х. П. Ярмачі, О. Н. Ярмиш та ін.

Окремі проблеми адміністративно-правового регулювання діяльності органів публічної адміністрації в частині оперативного реагування на правопорушення та організаційно-аналітичного забезпечення протидії злочинності були предметом наукових напрацювань С. В. Васюк,

І. О. Васильєва, В. В. Вітвіцького, О. В. Винника, В. Л. Грохольського, А. В. Дашковської, Р. В. Дмитрика, І. Д. Пастуха, В. П. Петкова, О. Ф. Сальнікової, О. М. Соловей, Д. Б. Ступак, О. С. Форостяна та ін.

Водночас, не применшуючи здобутки вказаних учених, слід констатувати, що в більшості наукових праць питання реалізації адміністративно-правового статусу розглянуто поверхнево або в розрізі окремих його аспектів. Незважаючи на значний науковий доробок, комплексно адміністративно-правові засади організації діяльності СЦ НПУ у суттєво оновленій системі правоохоронних органів не розглядалися. Невизначеними у науковому плані залишаються роль, місце і засоби таких центрів у сфері діяльності поліції. Окреслені обставини зумовили обрання такої теми дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Обрана тема даного дослідження ґрунтується на положеннях Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722/2019; Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, схваленого Указом Президента України від 11 травня 2023 р. № 237/2023; Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук на 2019-2023 рр., затверджених Постановою президії Національної академії наук України від 30 січня 2019 р. № 30; Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020-2024 роки, затвердженої наказом МВС України від 11 червня 2020 р. № 454. Тему дисертаційного дослідження затверджено рішенням Вченої ради Національної академії внутрішніх справ від 24 вересня 2021 р. (протокол № 1).

Мета і завдання дослідження. Метою роботи є отримання нових результатів у вигляді наукових висновків щодо адміністративно-правових засад організації діяльності СЦ НПУ з обґрунтуванням на основі проведеного дослідження найбільш ефективних шляхів удосконалення з урахуванням процесів реформування, національних правових традицій та позитивного іноземного досвіду.

Для досягнення зазначеної мети необхідно вирішити такі завдання:

- визначити етапи становлення й розвитку СЦ НПУ;
- розкрити адміністративно-правовий статус СЦ НПУ;
- встановити особливості нормативно-правового забезпечення організації діяльності СЦ НПУ;
- розглянути організаційно-правову діяльність СЦ НПУ;
- з'ясувати особливості діяльності СЦ НПУ при особливих правових режимах;
- систематизувати повноваження працівників СЦ НПУ;
- сформулювати концептуальне бачення шляхів підвищення взаємодії СЦ НПУ з іншими суб'єктами публічної адміністрації;
- узагальнити іноземний досвід функціонування СЦ та розробити пропозиції щодо його використання у практиці діяльності НПУ;

– запропонувати шляхи удосконалення організації діяльності СЦ НПУ.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини у діяльності НПУ щодо протидії злочинності.

Предметом дослідження є – адміністративно-правові засади організації діяльності СЦ НПУ.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження складають загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання, застосування яких визначається метою та завданнями наукового пошуку, об'єктом та предметом дослідження, зокрема: *історико-правовий метод* допоміг розкрити генезис становлення та розвитку СЦ НПУ (підрозділ 1.1.); *логіко-семантичний та догматичний* методи використано для дослідження теоретичних і нормативно-правових положень організації діяльності НПУ, адміністративно-правового статусу СЦ НПУ (підрозділи 1.2, 1.3); *системний* – для визначення механізму адміністративно-правового забезпечення діяльності СЦ НПУ (розділи 2); *структурно-функціональний* – для розгляду особливостей організаційно-правової діяльності СЦ НПУ (підрозділ 2.1), у тому числі при особливих правових режимах (підрозділ 2.2); *контент-аналізу* – дозволив виокремити права та обов'язки СЦ НПУ, а *класифікації* – здійснити їх систематизацію (підрозділи 2.3); *моделювання* – при розробленні шляхів взаємодії СЦ НПУ з іншими суб'єктами публічної адміністрації (підрозділ 2.4); *порівняльно-правовий* – задля узагальнення іноземного досвіду функціонування СЦ та формулюванні пропозицій щодо його використання у практиці діяльності НПУ (підрозділ 3.1); *формально-логічний* метод виступив універсальним способом формування аргументів, висновків та пропозицій з удосконалення законодавчої регламентації діяльності СЦ НПУ (підрозділи 1.3, 2.2, 3.2); *статистичний* – з метою аналізу та узагальнення емпіричної інформації, яка стосується теми дослідження (підрозділи 1.2, 2.1, 2.2, 2.4), а *прогностичний метод* окреслив перспективи діяльності СЦ НПУ за допомогою адміністративно-правових засобів, у тому числі й в умовах воєнного стану (підрозділи 2.2, 2.4, 3.2).

Емпіричну базу дослідження становлять статистичні дані щодо діяльності суб'єктів публічної адміністрації щодо забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; результати анкетування 234 респондентів, правова публіцистика тощо.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що в дисертаційній роботі вперше в Україні визначено адміністративно-правові засади організації діяльності СЦ НПУ, з урахуванням особливих порядків правового регулювання, поліцейської практики та умов воєнного стану. Сукупність висновків і рекомендацій мають важливе значення для забезпечення максимальної оперативності й результативності роботи у правоохоронній сфері.

вперше:

– визначено адміністративно-правовий статус СЦ НПУ як систему нормативно закріплених цільових, організаційних та компетенційних елементів, спрямованих на реалізацію поліцейських повноважень щодо охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної

безпеки і порядку шляхом збирання, аналізу та узагальнення інформації про кримінальні, адміністративні правопорушення, терористичні акти та інші події, а також забезпечення управління силами і засобами поліції в разі ускладнення оперативної обстановки, виникнення надзвичайних ситуацій або воєнного стану;

– обґрунтована необхідність правового закріплення функції оперативного реагування у Положенні про Ситуаційний центр Національної поліції України (2016 р.) як однієї з цілей діяльності СЦ НПУ, спрямованої на підвищення ефективності діяльності поліції в умовах жорсткого дефіциту часу та ресурсів, збройних ризиків, з метою реагування на надзвичайні події та прийняття невідкладних управлінських рішень у тому числі й в умовах воєнного стану ;

– запропонований системно-функціональний підхід до практичної реалізації форм та методів діяльності СЦ НПУ при особливих правових режимах (надзвичайний, воєнний) – аналітичний моніторинг оперативної обстановки з прогнозуванням, збиранням, узагальненням та аналізом отриманої інформації, з подальшим плануванням та забезпеченням діяльності керівництва НПУ, органів і підрозділів НПУ, державних органів сектору безпеки і оборони України;

– розроблений алгоритм діяльності СЦ НПУ за умов правового режиму воєнного стану: оперативна обстановка (доба, місяць, квартал, півроку, рік) – аналітичне супроводження оперативної обстановки – аналіз ризиків – оперативний аналіз – аналіз наслідків – прийняття управлінських рішень й з доповненням розділу II «Режим та форми діяльності СЦ поліції» Положення про Ситуаційний центр Національної поліції України (наказ Національної поліції України від 30.06.2016 р. № 545) таким режимом;

– науково доведено доцільність упровадження та реалізацію безпекової ініціативи у проєкті запропонованої національної концепції «Безпечна громада», на основі якого окреслені перспективні шляхи розвитку СЦ НПУ, зокрема упровадження можливостей кримінального аналізу з використанням аналітичних технологій («штучний інтелект»; OSINT, One Login, FACE Recognition, Internet of Things Technologies, VideoAnalytics та ін.) як потужного інструменту збору, аналізу та використання відкритої інформації з різних джерел;

удосконалено:

– теоретичні положення щодо розуміння складових адміністративно-правового статусу СЦ НПУ: цільовий блок (мета та принципи діяльності СЦ НПУ; завдання, функції); організаційний блок (організаційна структура центру; розподіл повноважень; реалізація цільових елементів в поточному (плановому) та надзвичайному (позаплановому) режимах; внутрішня та зовнішня взаємодія); компетенційний блок (права та обов'язки центру, працівників);

– розподіл функцій СЦ НПУ на *основні* (аналізу, обліку, прогнозування, планування, контролю, координаційна, організаційна, які визначають організаційно-правову діяльність СЦ НПУ, їх призначення в системі НПУ); *спеціальні* (добір та розстановка кадрів; прийняття оперативних рішень;

прогнозування кризових ситуацій, ускладнень оперативної обстановки, планування дій по їх вирішенню; оперативне реагування на зміну обстановки та ін.); *забезпечувальні* (фінансове, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення);

- систематизацію нормативно-закріплених завдань СЦ НПУ на аналітичні, координаційні, інформаційні, оперативно-забезпечувальні, запобіжні, які визначають функціональну спрямованість діяльності;

- зміст компетенційного блоку СЦ НПУ: 1) наділені певними правами, що дозволяє сприяти забезпеченню охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; 2) закріплені обов'язки дозволяють державі вимагати виконання поставлених перед таким суб'єктом публічної адміністрації;

дістало подальший розвиток:

- основні етапи розвитку СЦ НПУ: радянський (1922–1990 рр.) – реорганізовано кадрову систему, створено штабні підрозділи з функціями карально-репресивного характеру, які включали контроль, інспектування, планування роботи органу внутрішніх справ; «незалежний» (1991–2015 рр.) – створення та розвиток штабних підрозділів МВС України з наділенням персоніфікованих завдань, функцій, прав та обов'язків, започаткування аналітичної роботи та інформаційного забезпечення діяльності підрозділів по боротьбі зі злочинністю; «сучасний» (з 2016 р. по т.ч) – створення СЦ НПУ для збирання, аналізу та узагальнення криміногенної інформації, забезпечення координації та управління силами і засобами поліції в разі ускладнення оперативної обстановки або виникнення надзвичайних ситуацій;

- критичне осмислення нормативно-правового забезпечення організації діяльності СЦ НПУ, яке носить відомчий, підзаконний характер, що є однією з характерних відмінностей механізму адміністративно-правового регулювання;

- наукове обґрунтування наділення регіональних СЦ НПУ завданнями кримінального моніторингу регіонів країни, який включатиме збір, обробку, моделювання та прогнозування криміногенної ситуацій, що дозволить підвищити ефективність управлінської діяльності, удосконалити інформаційно-аналітичне забезпечення, організувати діяльність територіальних підрозділів НПУ, з ефективним прийняттям управлінських рішень (у тому числі й за особливих умов) та використанням поліцейського персоналу із можливим залученням інших інституцій сектору безпеки і оборони, громадськості;

- концептуальне бачення правового забезпечення співпраці СЦ НПУ з іншими органами та підрозділами поліції, суб'єктами публічної адміністрації в Інструкції з організації взаємодії Ситуаційного центру Національної поліції України з іншими органами і підрозділами, в якій першочергово визначити стратегічну, досудову, внутрішню та зовнішню інформаційно-аналітичні форми взаємодії з виокремленням оперативних задач на кожній з них.

Практичне значення одержаних результатів. Сформульовані у дисертаційному дослідженні висновки й пропозиції впроваджені та можуть використовуватись у:

– *науково-дослідній роботі* – при подальшому вирішенні проблемних питань, пов’язаних з дослідженням організації діяльності органів і підрозділів НПУ;

– *практичній діяльності НПУ* – для розроблення й удосконалення відомчих (міжвідомчих) нормативно-правових актів щодо збирання, аналізу та узагальнення інформації про кримінальні, адміністративні правопорушення, терористичні акти та інші події, а також організацію забезпечення управління силами і засобами поліції в разі ускладнення оперативної обстановки, виникнення надзвичайних ситуацій або воєнного стану (акт впровадження Департаменту організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Національної поліції України від 14.03.2025 р.);

– *освітньому процесі* – для підготовки підручників, курсів лекцій, навчальних і практичних посібників, методичних рекомендацій, тестових завдань і дидактичних матеріалів з курсів «Публічне адміністрування», «Управління в правоохоронних органах», «Стратегічне управління в публічній сфері», «Забезпечення законності в публічному управлінні» (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 10.04.2025 р. № 39-ОП).

Апробація матеріалів дисертації. Основні положення, висновки та рекомендації, сформульовані у дисертації, доповідалися та оприлюднені у виступах автора на науково-практичній конференції та семінарі, зокрема: «Адміністративно-правове забезпечення діяльності публічної адміністрації» (м. Київ, 20 червня 2024 р.); «Стан та перспективи розвитку адміністративного права України» (м. Одеса, 24 жовтня 2024 р.).

Публікації. Основні наукові результати дисертації викладені у шести наукових публікаціях, серед яких чотири статті – у виданнях, що включені МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, а також у двох тезах, що опубліковані у збірниках матеріалів науково-практичної конференції та семінарі, зокрема:

1. Веклич Є. Г. Становлення та розвиток Ситуаційних центрів Національної поліції України. *Київський часопис права*. 2024. № 4. С. 49–55. DOI <https://doi.org/10.32782/klj/2024.4.7>

2. Веклич Є. Г. Адміністративно-правовий статус Ситуаційних центрів Національної поліції України. *Держава та регіони*. Серія: Право. 2024. № 4 (86). С. 59–65. DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2024.4.8>

3. Веклич Є. Г. Повноваження працівників ситуаційних центрів Національної поліції України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Юриспруденція. 2024. № 72. С. 36–39. DOI <https://doi.org/10.32782/2307-1745.2024.72.6>

4. Веклич Є. Г. Організаційно-правова діяльність ситуаційних центрів Національної поліції України. *Вчені записки Таврійського національного університету імені Вернадського*. Серія «Юридичні науки». 2025. № 1. Т. 36 (75). С. 48–53. DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2025.1/08>

5. Доценко О. С., Веклич Є. Г. Особливості функціонування Ситуаційних центрів Національної поліції України в умовах воєнного стану. *Адміністративно-правове забезпечення діяльності публічної адміністрації*.

матеріали XIX наук.-практ. семінару (Київ, 20 черв. 2024 р.). К. : Нац. акад. внутр. справ, 2024. С. 16–20.

6. Доценко О. С., Веклич Є. Г. Ситуаційні центри Національної поліції України у забезпеченні безпеки в умовах воєнного стану. *Стан та перспективи розвитку адміністративного права України*: матеріали XI міжнар. наук.-практ. онлайн- конф. (Одеса, 24 жовт. 2024 р.). Одеса : ОДУВС, 2024. С. 5–7.

Характеристика особистості здобувача. Веклич Євген Григорович, 1977 року народження, освіта вища. У 2019 році закінчив Національну академію внутрішніх справ за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» (диплом магістра з відзнакою). З вересня 2021 року по теперішній час аспірант заочної форми навчання Національної академії внутрішніх справ. На сьогоднішній день начальник відділу Департаменту виробництва Державного підприємства «Спецтехноекспорт».

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття. Дисертація оформлена згідно з вимогами МОН України.

Структура дисертації відповідає меті, завданням, предмету дослідження і вимогам Міністерства освіти і науки України та складається із вступу, трьох розділів, які містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Дослідження адміністративно-правових засад організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 - Право.

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Веклича Євгена Григоровича «Адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Веклича Євгена Григоровича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами й доповненнями), наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами й доповненнями) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами й доповненнями).

3. Рекомендувати дисертацію Веклича Євгена Григоровича «Адміністративно-правові засади організації діяльності Ситуаційних центрів Національної поліції України», до разового захисту на здобуття ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 12, проти – немає, таких, що утримались – немає.

**Головуючий -
завідувач кафедри адміністративного
права та процесу
Національної академії внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор**

Ігор ПАСТУХ